

Nr 108

Av herr **Persson** i Heden m. fl., om *statligt kreditstöd vid förvärv av skogsmark.*

(Lika lydande med motion nr 90 i Första kammaren)

I vissa områden kan produktionsmarken i framtiden användas endast för skogsproduktion. Det är självfallet angeläget att denna mark kommer till så effektivt utnyttjande som möjligt. Det torde inte kunna bestridas att det bästa resultatet i sådana områden uppnås genom inriktning av rationaliseringsverksamheten på bildande av skogsbruksföretag med samma förutsättningar som en- och tvåfamiljsjordbruken att ge innehavaren en tillfredsställande försörjning, dvs. familjeskogsbruk.

Vid reformeringen av jordförvärvslagstiftningen 1965 upptogs enskilda personer, som avser att skaffa sig sin huvudsakliga inkomst av rena skogsbruksföretag, som förvärvskategori men medgavs inte statligt kreditstöd för förvärv eller rationalisering av sådana företag. I propositionen om förvärvslagstiftningen hävdade departementschefen att statligt stöd till markanskaffning av sådana företag inte borde utgå. Tredje lagutskottet framhöll emellertid att en alltför snäv gränsdragning mellan kombinerade jord- och skogsbruk och rena skogsbruk kunde vara ägnad att leda till att olämpliga brukningsenheter av förstnämnda slag bibehölls. Fog syntes utskottet föreligga för uppfattningen att de rena skogsbruken som brukningsform blev allt vanligare. Utskottet ansåg att rationellt skogsbruk av familjetyp åtminstone i viss utsträckning borde kunna främjas av det allmänna genom statligt kreditstöd och att frågan härom borde utredas. Riksdagens beslut blev i överensstämmelse härmed. Frågan har sedan utan närmare kommentarer från departementschefen överlämnats till skogspolitiska utredningen.

Det av 1967 års riksdag fattade beslutet om riktlinjer för jordbrukspolitiken är av väsentlig betydelse för jordbruksrationaliseringen — och därmed i realiteten också för frågan om familjeskogsbruk. Sistnämnda fråga ägnades emellertid inte något större intresse i ifrågavarande proposition. Då den aktualiserades genom motioner, hänvisade jordbruksutskottet och riksdagen endast till att frågan var under prövning hos skogspolitiska utredningen.

Enligt vår mening bör man inom bygder med överloppsskog, dvs. i första hand inom de egentliga skogsbygderna men i viss mån även inom mellanbygderna, i främsta rummet inrikta sig på att bilda sådana privatägda särskilda skogsbruk, som avser att ge ägaren hans huvudsakliga arbetsinkomst.

I följd härav bör även i fråga om statligt kreditstöd samma regler gälla för bärkraftiga och till full bärkraft uppbyggbara skogsbruksföretag som för motsvarande jordbruksföretag.

Skogspolitiska utredningen kommer enligt riksdagsberättelsen att slutföra sitt arbete innevarande år. Bland de frågor, som utredningen haft att behandla, är den ovan berörda om kreditstöd till rena skogsbruksfastigheter av särskilt brådskande natur. Jordbruksreformen 1967 och rationaliseringspolitiken på jordbruksområdet har ökat angelägenheten av en skyndsam lösning. Det synes oss därför angeläget, att i varje fall den del av skogspolitiska utredningens betänkande, som avser stöd till uppbyggnad av särskilda skogsföretag, upptages till behandling så skyndsamt, att förslag i frågan kan föreläggas redan 1969 års höstriksdag eller — om så ej blir möjligt — senast 1970 års vårriksdag.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att efter prövning av skogspolitiska utredningens betänkande förslag angående statligt kreditstöd till förvärv av fastigheter med uteslutande skogsmark må föreläggas redan 1969 års höstriksdag eller senast 1970 års vårriksdag i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 21 januari 1969

Arne Persson (cp)

i Heden

Bertil Jonasson (cp)

Bertil Johansson (cp)

i Växjö

Arne Magnusson (cp)

i Nennesholm

Tage Sundkvist (cp)

Torsten Stridsman (cp)

Anders Dahlgren (cp)

John Eriksson (cp)

i Bäckmora